

ת"ד 1421/09/08 - מדינת ישראל נגד מאור שלום

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 1421-09-08 מדינת ישראל נ' שלום
בפני כבוד השופט משה גינות

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאור שלום

הנאשם

הכרעת דין

עם תום שמיעת הראיות, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כנגד הנאשם, מאור שלום, הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות:

פניית פרסה בחוסר זהירות - עבירה בניגוד לתקנה 44(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, נהיגה ברשלנות - עבירה לפי סעיף 62(2) + סעיף 38(2) לפקודת התעבורה, וגרימת נזק לרכוש וחבלה בגוף - עבירה בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 18 בספטמבר 2007, סמוך לשעה 06:38, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "פגיו" בכביש מספר 4 לכיוון צפון.

אותה שעה נהג מר שייך מרעי רכב משא תומך דאף שמספרו 1871913 מאחורי רכבו של הנאשם, שמגמת פניו לאותו כיוון צפון.

לטענת המאשימה, הנאשם לא נתן תשומת לב לדרך ולאחר שירד לשוליים הימניים, החל לבצע פניית פרסה לכיוון שמאל מבלי שהבחין מבעוד מועד ברכב מסוג המשא, אשר הגיע מאחוריו, חסם את דרכו - ושני כלי הרכב התנגשו. כתוצאה מהתאונה רכב המשא סטה שמאלה, ירד לשוליים השמאליים והתהפך על דופן שמאל, כשהנאשם התהפך על גג רכבו.

כתוצאה מן ההתנגשות נחבלו שני הנהגים, הנאשם ונהג הרכב המעורב, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

הדין בתיק זה החל ביום 27 יוני 2010, עת העיד נהג המשאית מר עלי מרעי. בסיומו של יום, נדחה הדין ליום 10 אוקטובר 2010.

ביום 10 אוקטובר 2010 יקשו ב"כ הצדדים לדחות את הדין והדין נדחה ליום 15 למאי 2011, להמשך פרשת תביעה.

ביום 15 למאי 2011, הודיעה ב"כ המאשימה כי שני עדי התביעה אשר אמורים היו להתייצב, לא התייצבו. לפיכך נתבקשתי לדחות את מועד הדין. בהחלטתי הוריתי לראש שלוחת התביעות לוודא התייצבות העדים להמשך הוכחות, והדין נקבע ליום 27 לנובמבר 2011.

ביום 27 נובמבר 2011 התייצב עד תביעה אחד. עדותו נשמעה והדין נדחה ליום 20 למאי 2012.

ביום 18 למאי 2012 ביקשה ב"כ המאשימה לדחות את הדין שכן עדי התביעה יצאו לחופשה, והדין נדחה ליום 4 נובמבר 2012.

ביום 4 נובמבר 2012 לא התייצבו עדי התביעה והדין נדחה פעם נוספת ליום 10 פברואר 2013.

ביום 10 פברואר 2013 נשמעה עדות בוחן והדין נדחה ליום 20 אוקטובר 2013.

בתאריך 23 מרץ 2014, ביקש סנגורו של הנאשם לדחות את הדיו והדין נדחה ליום 21 ספטמבר 2014.

ביום 21 ביוני 2015 נשמעה עדות הנאשם וכן עדותו של עד ההגנה והדין נדחה לצורך הגשת סיכומים בכתב.

עד התביעה אשר היה מעורב בתאונת הדרכים נשוא תיק זה הינו מר עלי מרעי, נהג המשאית.

מעדותו בחקירה הראשית עולה, כי בתאריך 18 בספטמבר 2007, סמוך לשעה 06:30 בבוקר, הוא נהג על משאית מסוג "דאף", מקיבוץ מעגן מיכאל לכיוון חיפה, בכביש מספר 4.

לדבריו, רכבו של הנאשם מסוג "פיג'ו", נע מלפניו.

תוך כדי נהיגה כך הוא סיפר, הוא חש כי הנהג שנהג ברכב הפיג'ו אינו יודע "לאן הוא הולך". בהגיעו לצומת זיכרון, נהג רכב ה"פיג'ו" עמד ולא ידע לאן לפנות. העד סיפר כי צפר לנהג הרכב והמשיך בנסיעתו. כעבור 1 ק"מ, הבחין העד כי הנאשם עומד על שולי הכביש. הוא פנה לנתיב השמאלי כדי להתרחק מנהג הרכב. בהיותו במרחק של 40 מ' מן הרכב,

עלה נהג רכב הפיג'ו על הכביש והתכוון לבצע פניית פרסה. העד סיפר כי סטה שמאלה, וכתוצאה מכך פגע בדופן השמאלי של רכב הפיג'ו.

רכבו, כך סיפר, הסתובב הוא המשיך בנסיעה לשטח החקלאי ובהגיעו לתעלה התהפך. התאונה כך סיפר הסתיימה "בנס". הוא נפגש עם הנהג בביה"ח, שם לחצו ידיים.

בהמשך חקירתו, טען כי הבחין בסטיית רכבו של הנאשם ממרחק 25-30 מ', כאשר הבחין בו לא נותר לו זמן לחשוב לאן לפנות.

בהמשך חקירתו הנגדית טען העד כי צפר לנהג רכב הפיג'ו, ממרחק של 100 מ'. לדבריו "נהג הפיג'ו" חתך שמאלה וניצב לפניו ממרחק של 40 מ'. כאשר עלה על הכביש הוא היה במרחק של 20 מ' ממנו. הוא הדגיש כי ההתנגשות בין 2 כלי הרכב היתה בכביש ולא על השוליים.

הבוחן רס"ב ווהבי ג'האד, טיפל בתיק התאונה. במהלך חקירתו הראשית התקבלו כמוצגים דו"ח הבוחן (1/ת) סקיצה 2/ת ותרשים 3/ת.

בחקירתו הנגדית טען הבוחן כי צילם תמונות בזירת התאונה, אולם אלו לא תויקו בתיק החקירה. העד שיער כי בעקבות תקלה התמונות אותן צילם, לא חזרו לידי.

הבוחן רס"ב ווהבי לא ידע לומר מהי המהירות בה נעה המשאית עובר לתאונה. הוא הסכים עם הסנגור, שהטכוגרף של המשאית המעורבת בתאונה לא נבדק. אולם הוא הדגיש כי המרחק בין המשאית לבין רכבו של הנאשם לא היה רב, שכן אם המרחק היה גדול, היתה המשאית נעצרת במרחק גדול יותר מן המרחק בה היא נעצרה.

הבוחן המשיך והעיד בתשובה לשאלות שהופנו אליו ע"י הסנגור, שמקום האימפקט היה על השול השמאלי.

בתשובה לשאלה אחרת, טען רס"ב ווהבי כי אינו יודע מדוע לא נחקר נוסע שישב ליד הנאשם.

רס"ב ניסים שבתאי המשמש כבוחן, גבה את אימרת הנאשם תחת אזהרה. העד לא ידע לומר מדוע נהג המשאית לא נחקר תחת אזהרה.

בתאריך 20 ספטמבר 2007 נגבתה מן הנאשם אימרה שלאחר אזהרה. באימרה זו טען הנאשם כי הביט במראה הפנימית של הרכב והבחין במשאית המתקרבת אל רכבו. לפתע שמע צפצוף של המשאית ומרגע זה לא זכר הנאשם דבר. הנאשם הוסיף כי יצא מן הרכב בסיוע חברו דולב.

בהשיבו לשאלות החוקר, טען הנאשם כי הוא סבור שעובר לתאונה האט את מהירות נסיעת רכבו.

לדבריו של הנאשם, באימרתו הוא זוכר שלא פנה שמאלה לכיוון בריכות הדגים. יתכן, כך העריך הנאשם, שפנה שמאלה מכיוון שחש שהמשאית נעה אחריו במהירות.

הנאשם ציין באימרתו, כי להערכתו הוא חיפש את הפנייה שמאלה לכיוון בריכות הדגים. אולם הוא לא פנה שמאלה. עוד הוא ציין כי יתכן ונבהל מהמהירות בה נעה המשאית ויתכן וניסה להימלט מן המשאית שמאלה. הוא הדגיש באימרתו כי התעתד לפנות שמאלה, אולם המשאית נעה מאחור במהירות.

בעדותו בבימ"ש, עדות שלאחר אזהרה, טען הנאשם כי נהג ברכבו הפרטי יחד עם חברו דולב מכלוף. מטרת נסיעתם הייתה לכיוון בריכות הדגים. לדבריו, נאמר לו שקיימת פנייה שמאלה לכיוון כביש עפר המוביל אל בריכות הדגים. בהגיעו סמוך לפניה, הוא זוכר שהתהפך. הנאשם טוען כי עוד בחקירתו במשטרה הוא סיפר לחוקר שנסע עימו עוד נוסע.

בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי לא היה לו כל צורך לבצע פניית פרסה, שכן כל כוונתו הייתה לפנות שמאלה.

העד דולב מכלוף מסר בעדותו בפני כי נסע בחברת הנאשם וישב סמוך אליו. לדבריו, תוך כדי נסיעה הם חיפשו את הפניה שמאלה לכיוון בריכות הדגים הממוקמות בקיבוץ מעגן מיכאל.

בפרשת ההגנה מעבר לנאשם ולעד דולב מכלוף, העיד הבוחן מר וולמרק רפי, המשמש כבוחן תנועה, חוקר ומשחזר תאונות דרכים.

מחוזה"ד ומעדותו בפני, עולה כי במקום התאונה לא מצא הבוחן מקום אימפקט של שני כלי הרכב אשר היו מעורבים בתאונה, לא נמצאו סימני צמיגים מרכבו של הנאשם ולא סימני בלימה של המשאית.

הבוחן ציין כי נמצאו שבירי פלסטיק וחלקי רכב בשול השמאלי. מימצא זה נוגד לטענתו שהנאשם ביצע פניית פרסה, שכן בכביש זה אין כל צורך לסטות לשוליים ולכן לא ברור כיצד לא נמצאו סימנים או שרידים על הכביש עצמו.

על פי הנזקים שנמצאו הסיק הבוחן ווולמרק כי נהג המשאית יצא לעקיפה בחוסר זהירות, בעת שהנאשם פונה שמאלה לכיוון שביל העפר.

מר וולמרק ציין עוד כי חוקרי המשטרה לא החרימו את דיסקת הטכוגרף של המשאית. אולם לצורך חישוביו הוא הביא במניין שיקוליו את טענתו של נהג המשאית, כי עובר לתאונה הוא נסע במהירות של 60 קמ"ש. לטענתו במהירות כזו, דרוש לנהג המשאית מרחק עצירה של 49.16 מ'.

לפיכך, סבר העד שיש לדחות את גירסתו של נהג המשאית אשר טען כי הבחין בנאשם פונה שמאלה בהיותו במרחק 8-9 מטר בלבד, שכן בזמן תגובת הנהג, עובר הרכב במהירות הנטענת מרחק של 20.82 מטר.

לפיכך, מסקנתו הינה שנהג המשאית הבחין בנאשם אשר האט את מהירותו כאשר היה במרחק רב ממנו, אולם הוא לא הגיב כלל והמשיך בנסיעה רגילה.

מתוך עיון בנזקים שנגרמו לכלי הרכב, קבע מר וולמרק שהנאשם לא ביצע פניית פרסה אלא החל בפנייה שמאלה מנתיב נסיעתו.

העד סיכם את חווה"ד וקבע כי הגורם לתאונה הוא נהג המשאית אשר לא הגיב במועד להאטה של רכב הנאשם, ולמעשה החל בעקיפה שעה שהנאשם נתכוון לפנות שמאלה.

עם תום שמיעת הראיות ובחינת המסמכים אשר הוגשו לתיק בימ"ש, סברתי כי יש מקום לזכות את הנאשם מביצוע העבירה המיוחסת לו.

הנני סבור כי המשטרה שגתה כאשר לא החרימה מנהג המשאית אשר היה מעורב בתאונה, את ה"טכוגרף". כמו כן שגו החוקרים שעה שלא גבו עדות מנוסע אשר נסע עם הנאשם (דולב מכלוף), למרות שהנאשם באימרתו ציין את שמו כמי שהיה נוכח במקום התאונה וישב סמוך אליו.

כמו כן לא הוצגו תמונות.

ב"כ המאשימה בסיכומיו, טען כי יש להעדיף את גירסת עד התביעה עלי מרעי.

בהתייחסו לחוות דעתו של העד מר וולמרק, טען ב"כ המאשימה כי לא ברור לו כיצד זו הוגשה וכי אין לו הכשרה עדיפה על פני עד התביעה, הבוחן שהעיד במסגרת פרשת התביעה.

ב"כ המאשימה תקף את מימצאיו של עד ההגנה מר רפי וולמרק, וטען כי הבוחן לא היה בסמוך לזמן התאונה, אלא ביקר במקום כשנתיים לאחר התרחשות התאונה.

עוד טען ב"כ המאשימה כי בעדותו הנאשם לא נתן כל הסבר באשר לאחירותו לתאונה. עדותו היתה כבושה ביחס לעדים אחרים.

עוד טען כי על בימ"ש להעדיף את עדויות עדי התביעה על פני עדות הנאשם ועד ההגנה. הוא הוסיף וציין כי גירסאותיו של הנאשם סותרות באופן חזותי האחת את השניה אל מול מארג ראיות התביעה המתחזקות בחוו"ד של הבוחן, מעידים על מסקנה אחת והיא אשמתו של הנאשם.

הסנגור בסיכומיו טען כי אין מחלוקת שהמשאית נסעה מאחורי רכבו של הנאשם. אין גם מחלוקת כך טען הסנגור כי הנאשם לא נסע ברכבו לבד, אלא חברו דולב מכלוף נסע עימו, והמשטרה לא ראתה כל צורך לחקור אותו אודות התאונה.

בהתייחסו לעדותו של נהג המשאית המעורב בתאונה, טען ב"כ הנאשם כי לא ברור לו מדוע לא נחקר נהג המשאית ומדוע לא נגבתה ממנו אימרה שלאחר אזהרה.

כמו כן לא ברור לסנגור מדוע לא נתפס הטכוגרף מן המשאית אשר היתה מעורבת בתאונה.

עם תום שמיעת הראיות ובחינת המסמכים אשר הוגשו לתיק בימ"ש, סברתי כי יש מקום לזכות את הנאשם מביצוע

העבירה המיוחסת לו.

הנני סבור כי המשטרה שגתה כאשר לא החרימה מנהג המשאית אשר היה מעורב בתאונה, את ה"טכוגרף". כמו כן שגו החוקרים שעה שלא גבו עדות מנוסע אשר נסע עם הנאשם (דולב מכלוף), למרות שהנאשם באימרתו ציין את שמו כמי שהיה נוכח במקום התאונה וישב סמוך אליו.

כמו כן לא הוצגו תמונות.

עוד אציין כי נהג המשאית המעורב לא היה משוכנע שהנאשם חפץ לעשות פניית פרסה, ראה עדותו בעמ' 6 לפרוטוקול.

נהג המשאית הסכים בחקירתו הנגדית, שלו היה עוצר עובר לתאונה - התאונה היתה נמנעת.

אציין כי לא מצאתי כל פגם בעדותו של הנאשם ובעד ההגנה שנסע עימו ולפיכך הנני סבור כי ניתן לאמץ את עדותו.

מסקנות אלו הביאו לידי מסקנה שאשמתו לא הוכחה ואני סבור כי התאונה התרחשה משום שנהג המשאית לא שמר מרחק ופגע ברכבו של הנאשם שהתכוון לפנות שמאלה.

המזכירות תעביר עותק מהכרעת דין זו לידי המאשימה ולידי הסנגור עו"ד שוקרון יוסי.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ו, 26 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.